

Titel: Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.

Citation: "Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, Poul Herman Höecke, 1770, s. 32. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_002_p32_bZONE1447306/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

O! hvilke mange deplige Forandringer! Skulde der være glemte nogle, forsikrer jeg, det er sket imod min Villie og af Mangel paa Kundskab. Men vilde de, hvis Modester her ere glemte, indberette mig samme, skal de blive anførte i det andet og tredje Oplag: thi dem ønsker jeg snart at kunde gjøre.

Nu maatte vel nogen spørge: Men hvortil nytter dog disse store Slag og Modester, der bedækker Skuldrene og den halve Dug? Hvad? Er det at spørge om? Klæder de ikke ligesaa smukt, og ere ligesaa nødvendige som Poserne i vore Salopper, hvorover saa mange blandt de flere Mandfolk har opholdt sig, især den spidsfindige Karl, der skrev Saloppens Hændelser. Men dersom disse Modester vare endda aabne, ligesom vore Poser, saa kunde de, efter mine Tanker, være endnu til større Nytte; thi da kunde de fitne Smaaaherrer jo i Regn og Storm let trække dem over deres lille Smule Hat og deres aller-kiæreste store Haarlokker, saa samme ey skulde tage Skade. Hvo veed, om man ikke tør betiene sig af mit velmeente Raad? O! hvor vilde det glæde mig, naar jeg i Regnvejr sad ved min Eye Kamme for Vinduet, og saae vore hiertens Smaaaherrer at løbe med Posen over Hovedet! Ja, jeg vilde i Sandhed see af Glæde.

P. S. Om vore Han-Fruentimmer taler jeg ikke et Ord. Ingen kan derudi fortælle mig, efterdi jeg er selv et Fruentimmer, og selv har Frakke og Skjort. Men som en Hun-Skribent skulder jeg mit Kiøns Forsængelighed, ligesom Han-Skribenterne skulder deres Kiøns. — Men . . .